

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 193

16 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 09-12

ĐẾN 16-12-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
© 74++

HOA KỲ VÀ TRÒ ĐỘC DIỄN Ở Á CHÂU

Chỉ trong vòng 2 tháng qua, tại 4 Quốc gia gọi là dân chủ ở Á Châu đã có những xáo trộn quan trọng về việc thực thi chế độ dân chủ.

Trước hết là tại Kampu-

chea, Tướng Lon Nol xé bỏ hiến pháp, giải tán Quốc Hội, thu tóm mọi quyền hành trong tay như một ông vua thời quân chủ cực thịnh.

Một tháng sau ngày Lon Nol khai tử chế độ dân chủ, tại một nước láng giềng là Thái Lan, Thống chế Kittikachorn cũng xé bỏ hiến pháp, giải tán Quốc Hội, thành lập Ủy Ban gồm các Tướng lãnh nắm trọn quyền hành cai trị.

Chưa được ba tuần lễ sau biến cố phân dân chủ ở Thái Lan, thì đầu tuần này, Tổng Thống Phác Chánh Hy ở Đại Hàn lại bất ngờ ban bố tình trạng khẩn trương trên

toàn lãnh thổ, tự tăng gia quyền hành, hạn chế các quyền tự do dân chủ.

Trong khi đó, ở Việt Nam Cộng Hòa, hết Tổng Thống rồi tới Hạ Viện độc diễn. Lại đàn có chuẩn bị sửa đổi hiến pháp để tăng quyền và tăng nhiệm kỳ cho Tổng Thống.

Tất cả các biến cố trên đều có những điểm giống nhau :
— Cả 4 nước Kampuchea, Thái Lan, Đại Hàn và VNCH đều được Mỹ tích cực giúp đỡ trong việc chuyển Cộng.

— Các biến cố diễn ra tại 4 nước, mặc dầu là phân dân chủ, đều được Mỹ có thái độ đứng đưng, nếu không nói

là «đồng lõa».

— Các biến cố tại 4 nước kể trên đều đưa đến kết quả là tăng gia quyền hành cho người nắm quyền hành pháp, hạ giá Quốc hội.

Những người chủ trương các biến cố kể trên đều nhân danh quyền lợi tối thượng của Quốc gia. Nhưng Quốc gia gồm có những ai? Có nhân dân, có Quốc hội không, hay chỉ có người đang nắm quyền cai trị?

Tại Kampuchea, Quốc Hội bị giải tán vì chống Chánh phủ. Tại Thái Lan, QH bị giải tán vì không chịu chấp thuận dự thảo ngân sách của chính

phủ. Tại Đại Hàn, tình trạng khẩn trương được công bố trong khi không có dấu hiệu gì là khẩn trương. Và một trong những lý do được T.T Phác đưa ra để tuyên bố tình trạng khẩn trương, là việc Trung Cộng vào LHQ, nhưng chính Mỹ cho vào. Còn những gì xảy ra tại VNCH, thì mọi người đã biết rồi.

Phải chăng sau khi đóng vai trò Cảnh sát thế giới sau khi đem đô la đi gieo rắc dân chủ ở Á châu, đã đến lúc Mỹ chơi trò độc diễn ở Á châu? Và đó là hồi chuông báo động cho các dân Á châu.
C.O.

CHÁNH SÁCH ĐÃ NGỘ CỦA ÔNG NHÀ NƯỚC

Nói đến chính sách đãi ngộ của nhà nước Annamta là phải nói tới sự cách biệt giữa những người quốc gia và những người Cộng sản. Những người quốc gia thuộc phe nhà nước dưới quyền lãnh đạo của TT Nguyễn Văn Thiệu. Còn CS là kẻ thù của những người quốc gia, là bọn ác ôn côn đồ, bọn hiếu chiến, khát máu, bọn lưu manh, mất dạy.

Thế nhưng, khi bọn chúng hết xi oách/buồng súng đạn trở về với chính nghĩa quốc gia, tức là làm một phát hồi chánh, thì ngay lập tức, chúng được đối xử vô cùng tử tế. Nhà nước đã ân cần săn sóc chúng, lo cho chúng đủ mọi thứ, nào là cơm ăn áo mặc, nhà ở, có khi còn dựng vợ, gả chồng và tìm kiếm công ăn việc làm cho chúng nữa. Chúng trở thành những kẻ được nâng niu chiều chuộng và ưu đãi nhất trên đời.

Trong khi đó, những người quốc gia tức là những người đã từng góp công góp sức, có khi góp máu nữa, để xây dựng và bảo vệ chế độ thì được nhà nước đãi ngộ ra sao? Xin thưa, họ đã được đãi ngộ xứng đáng lắm. Các anh em lính què cụt, sau khi đã gửi ở chiến trường những cánh tay, những cẳng chân, những đôi mắt, trở về đã phải tự đứng đi tìm đất cắm dùi và được nhà nước đàn chào rất kỹ lưỡng, đến nỗi các anh lính què đã phải văng cả nạng gỗ, tay gỗ, chân gỗ ra ngoài, có anh hiện vẫn còn được nhà nước nuôi ăn trong ấp, đêch phải làm gì cả.

Ngoài ra, các công nhân, vì quyền sống phải vùng lên tranh đấu với chủ, cũng đã được nhà nước tận tình chiếu cố. Như trong vụ tranh đấu của công nhân hãng Pin Con Cóc chết mới đây, anh chị em công nhân cũng đã được nhà nước đem quân tới đàn chào vô cùng long trọng. Có ba ông cố đạo lơ ngơ tới cầu nguyện cũng được đàn chào luôn. Và sau đó, tất cả được kính mời về ấp nằm nghỉ dưỡng sức.

Riêng với thành phần Quân nhân, Công tư chức đang góp công, góp sức với chế độ cũng được nhà nước tận tình săn sóc. Như vừa rồi, thấy 89 gia đình Quân nhân, Cảnh sát, Công tư chức phải ở mãi trên những lầu 3 chung cư Nguyễn Thiện Thuật có vẻ vất vả, khổ sở quá, nhà nước lấy làm ái ngại nên đã đem hàng đại đội lính tráng với súng ống tới mời họ đi nơi khác. Nhưng 89 gia đình lại tưởng nhà nước không có tình nhân đạo, đem quân tới đuổi nhà, nên họ cứ ở lì lại và liệu sống chết bảo vệ những căn nhà tội tàn của họ. Sự ngộ nhận này đã làm nhà nước buồn lòng nên thay vì đem quân đi đánh giặc thì nhà nước lại đem quân tới bao vây chặt chẽ 89 gia đình quân nhân, công tư chức hàng tuần lễ và những gia đình này cũng lập hệ thống phòng thủ vững chắc như 1 chiến khu giữa thành phố.

Cuối cùng, tin lời hứa của nhà nước, 89 gia đình nói trên đã tự động dẹp "chiến khu" của họ để mong được nhà nước cấp nhà ở ở chung cư khác. Nhưng rồi nhà nước lại bảo họ cứ đi đi rồi tính chuyện cấp nhà ở sau. Trong tình trạng Cách Mạng Mùa Thu này mà bảo họ cứ đi đi thì quả chuyện khôi hài. Và lại, không có gì bảo đảm là nhà nước sẽ thành tín với họ.

Theo bọn CO nếu những người quốc gia nói trên mà thuộc thành phần hồi chánh, có lẽ họ đã được đối xử khác hơn!

ĐEP CHA NÓ CÁC TRƯỜNG NÔNG LÂM XỨ ĐI!

Từ ít năm gần đây, việc mở trường Nông Lâm Súc đã trở thành kỹ nghệ hốt bạc đối với bọn con buôn đời lồi chủ trường. Bọn Võ Rừng đã dành mọi dễ dàng cho các tư thực thường đổi thành tư thực NLS, mặc dù những trường này không có nơi thực tập rộng rãi với đầy đủ dụng cụ cần thiết để có thể trở thành những trường dạy về các môn Nông Lâm Súc.

Tuy nhiên đối với học sinh, điều hấp dẫn duy nhất của các trường NLS chỉ là vấn đề hoãn dịch. Mặc dù đã có bài ca "đi quân dịch là thương nòi giống" nhưng dân không thích thương nòi giống ở cõi đời này đông lắm. Do đó, tất cả đã đổ xô đi học NLS để khỏi phải đi lính và để bọn chủ trường con buôn tha hồ hốt bạc.

Thấy làm ăn khấm khá, bọn chủ trường tư thực đua nhau xin bộ Võ Rừng cho mở trường NLS. Những trường đang ẻo uột, vắng vẻ như chùa bà Đanh khi có tí mác NLS bỗng dưng đông nghẹt học sinh. Riêng tại Saigon, tính sơ sơ cũng đã có ngót 10 trường có bằng hiệu NLS như: Hoàng ngọc Cần, Quốc Việt, Hồng Lạc, Dân Tiến (tên cũ là Mẫn Đạt), Bửu Long, Nhân Văn, Huệ Minh, Quang Định... Tổng số học sinh tại các trường này lên tới trên 7.000 người. Đó là chưa kể một số trường ở các tỉnh như Quốc Thịnh ở Biên Hòa với ngót 200 học sinh và Bồ Đề ở Mỹ Tho (trường này mới đóng cửa năm nay).

Với số học sinh trên, bọn chủ trường đã thu học phí từ 1.500 đến 2.000 đồng 1 mạng. Ngoài số học phí bóc lột như thế, bọn chủ trường còn làm ăn bằng nhiều cách khác như bán giấy tờ hoãn dịch, nhận hối lộ trong việc ghi tên... Với trên 7.000 HS chủ trường thường thu học phí đầy đủ, nhưng trên thực tế chỉ có một số rất ít học sinh đi học, nhờ thế bọn chủ trường chỉ phải mở rất ít lớp và tốn rất ít thù lao cho giáo sư. Trong khi đó họ vẫn báo cáo lên bộ Võ Rừng và bộ Quốc phòng danh sách những lớp và những học sinh mà để xin giấy sơ và giấy hoãn dịch. Việc này đã nhiều lần bị phanh phui trên báo chí nhưng bộ Võ Rừng vì mãi đánh võ rừng nên không hề quan tâm tới.

Những giáo chức được bộ Võ Rừng biệt phái tới dạy tại các trường NLS đa số lại là những đồng lõa trong việc làm ăn của bọn chủ trường cá mập. Những giáo chức này đã được bọn chủ trường chia cho 200 đồng tính trên mỗi đầu học sinh và thường thường chẳng phải dạy dỗ con mẹ gì cả. Mỗi tháng các anh giáo chức biệt phái tại các tư thực NLS đã được chia chác trên dưới nửa tề. Thành ra, trên đời này, chỉ có những anh gõ đầu trẻ lương thiện, đặc đức là thuộc dân đội mà thôi. Còn bọn lưu manh, bần thủ vẫn làm cha thiên hạ.

Nhà nước khuyến khích phong trào học Nông Lâm Súc là đúng lắm vì nước ta vốn là xứ nông nghiệp. Nhưng tiếc thay, vì nghề nghiệp hay vì cố ý, bộ Võ Rừng đã tạo cho bọn con buôn khôn lỏi biến những trường Nông Lâm Súc thành những trường Nông Lâm Xú, thối hơn cả chợ Trần Quốc Toàn trước đây. Hiện nay, chợ có TQI đã bị dẹp nhưng không hiểu tới bao giờ các chợ Nông Lâm Xú kia mới được chiếu cố tới? Vụ này, có lẽ lại phải nhờ tới ông Đồ trường Đồ kiến Nhiêu, hoặc chính tay ông Giám Sát Viện hạ sát, hoạ chăng mới xong.

Trường học vốn là nơi cao cả, nơi tượng trưng cho luân lý, đạo đức, nơi đào tạo những nhân tài cho quốc gia, thế mà bọn con buôn gian tham cũng không tha cho cũng chui rúc vào làm cho ố ứ đi thì khôn nạn quá. Hỡi ai, bộ Võ Rừng!

Thằng Hủ

MADAME HAI THƯƠNG DÂN LAO ĐỘNG LẮM!

Theo nhóm CVPT. của đồng nghiệp TS. thì người thương yêu dân Lao động nhất Giao chỉ quốc hiện nay không ai khác hơn là đương kim DB. Nguyễn Thị Hai, một nhân vật được liệt vào hạng phú gia địch quốc, nghĩa là bạc của Bà có thể đốt cháy bất cứ ai, miễn người đó chỉ cần thách nhỏ bà một tiếng.

Theo tin hành lang Hạ Bộ cho biết thì Madame Hai người quê quán ở đất Gò Công, nhưng lại ít khi có dịp chăm sóc dân nghèo tại quê nhà. Đợi mãi cho đến khi ra tranh cử vào Thượng viện Madame Hai mới xuất đầu lộ diện, tới Gò Công sốt sắng thăm hỏi sức khỏe từng nhà, đồng thời phát thuốc miễn phí tưới hạt sen cho từng gia đình. Dân Gò Công lấy làm cảm động lắm, nhưng cuối cùng vì thấy bà thương dân quá, nên họ rì tai nhau cho LD của Madame Hai đi trượt.

Đến khi ra tranh cử chức DB vào Viện dưới, Madame Hai chạy mất dân Gò Công đến Long An xứ của cậu Sáu Tây Quây, để mở màn chiến dịch "thác lủ" vận động cử tri dồn phiếu cho Bà ta, trong chiến dịch đó, bà đã tung vào thị trường tiêu thụ sơ sơ 50 xe Honda và ngót 10 triệu, đặng vỗ cho được cái ghế DB tại địa phương này!

Theo tin trên thì lúc ra vận động tranh cử, Madame Hai không Tiếp báo chí VN. Bà ta có tránh né và bảo rằng: tiếp báo chí Việt để họ viết tốt cho Bà thì phải chi tiền. Thay vì chi tiền cho nhà báo đó 50 ngàn đồng 1 bài để nói tốt cho bà ta, bà ta dành tiền đó đem về Long An làm cái gì cụ thể lợi ích cho dân LA. thì chắc ăn hơn.

Nghe vậy, có người "chơi" Bà Hai 1 phát như sau:

— Cái nghề bán thuốc tây như bà không phải tốt cả, cũng như nghề báo không phải đều xấu cả.

Và nhiều người khen lòng thương dân đen của Madame Hai, vì nghe đầu cái viện báo chế của Bà có gần 200 công nhân mà đồng lương thật "chết đói".

Tới bây giờ, còn vô số người lao động ở Viện báo chế của Bà Hai lương công nhật chưa đầy 200 đồng 1 ngày! Nếu muốn làm "xúp" thì phải thi cho Bà 200 giờ đầu, sau đó mới được lãnh tiền "xúp". Mới đây, có tin Đệ nhất tỷ phú Nguyễn Thị Hai đã điều chỉnh lương bổng cho công nhân làm việc tại Viện báo chế của bà ta. Người làm trên 4 năm được tăng 20 đồng 1 ngày, và dưới 4 năm 10 đồng 1 ngày... trong khi gạo 1 lít tăng trên 20 đồng.

Thương dân, thương lao động như bà Hai thật đắt được tìm không ra... Tuy nhiên theo bọn CO. thì Anamta còn nhiều người thương dân lao động kiểu Madame Hai lắm, cần gì phải đốt được đi mò cho một xác, cứ hỏi thằng chú ba Tiêu Ngọc Hồ ở hãng sơn đất sét Huế Phát trong Chợ lớn thì biết ngay.

XIN CÁN ÔNG DÂN BIỂU LỪN

Sau hết, nhóm CVPT. tá oán rằng, trong cái màn độc diễn của LD, "Đy Jeannot" tại viện dưới, người ta thấy cũng có 1 nhân vật lên tiếng phản đối (cũng phản đối) ồ ào, như thuý nạo. Đó là ông lùn đã có lần xách súng bắn đùng đùng vào Hội trường HĐT. Gia Định. Cái ông này có cái đức tánh cao quý là hay xách súng bắn bậy, bắn ba! Ở trong nghị trường ông cũng dùng súng, ở ngoài đường lúc xảy ra tai nạn lưu thông, thay vì nhờ nhân viên công lực can thiệp thì ông cũng dùng súng để bắn ồn ào. Người ta thấy vậy mới khen rằng: "Ông này có tác phong gương mẫu của anh em NDTV. Giao chỉ".

Trở lại cái sự phản đối của ông nhân dịp phe ta làm sự độc diễn tại QH. Xóm dưới, có người thấy ông lên tiếng chửi đấm độc diễn "chơi trò mất nước, thì cho rằng ông này yêu nước thiết tình và sợ mất nước! Có người nói sau khi được phe ta thương tình cho thông qua cái vụ bầu cử lem nhem tại GD. mà ông đã bị Tòa Án vô hiệu hóa kết quả đắc cử, ông lại trở cờ chửi bậy phe nhà: Có người cho rằng số đi ông lớn tiếng chửi đứ là tại vì ông không được chia ghế trong cái LD. độc diễn lần này. Con Ông không tin bạn ta lại đến nỗi vậy. Mỗi người diễn tả cái sự ồn ào của DB. Thiết tình không biết cái sự suy diễn nào là đúng?

Đố chơi đố chọc

Trước khi mở màn « đố chơi » tuần này, toán Cách Mạng Mùa Thu có tới Ban Tổ chức xin phép được đổi bảng hiệu để cho nó « danh chính ngôn thuận »: thay vì « Cách Mạng Mùa Thu », toán này xin sửa lại là Mùa Thu Chết. Ngoài ra, 3 toán kia vẫn giữ nguyên bảng hiệu cũ:

- 9 Nút Muôn Năm
- Lèm Bèm
- Đức Trần

THÔNG CÁO « ĐỨNG GIỮA »

HỎI: Bỗng dưng 5 ông Ngoại 5 nước Mã, Tân, Phi, Nam, Thái hội họp bàn tán rồi ra thông cáo rú rú Đông Nam Á «đứng giữa». Họ định bày trò gì vậy, và ta có nên nhào vô theo họ không?

MÙA THU CHẾT: Mấy nước đó ngày thơ quê mùa quá, cứ tưởng «đứng giữa» là Mao sến sảng sẽ xá tội vong nhân ngay đấy: còn khuya! Rủ rê ai, chứ rú rú tại này sao nời?

9 NÚT MUÔN NĂM: Ai còn lạ gì họ định bày trò để cho mình bỏ cái điều 4 của 9 nút đó! Đầu có được: 4 cộng với 9 là 13, con số hên nhất rồi, ai dại gì mà bỏ nời?

LÈM BÈM: Đừng tưởng họ ngày thơ mà bé cái lăm, họ ngày thơ cụ đấy! Sở dĩ họ đi rú rú là theo ý của anh Hai Chi, chứ nếu không ăn cái giải gì thì hơi sức đâu họ đi rú cho một xác?

ĐỨC TRẦN: Chắc cái vụ thông cáo này cũng là một áp phe béo bở lăm đấy, nếu vậy tội gì mình không nhào vô kiếm chút cháo cho đỡ kh) giữa cái cảnh mùa thu chết này.

BAN GIÁM KHẢO: Hai toán Lèm Bèm và Đức Trần quả là thính mũi: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

MẮT CÁI CHỨC LẮC CHUÔNG

HỎI: Gần đây Cụ Xe Đò nhà ta lấy điếm kỹ lăm mà tại sao vẫn bị mất cái chức lắc chuông ở Nhà Hát vậy?

MÙA THU CHẾT: Mùa thu đã chết cho chết luôn mờ li! Đã gọi là cách mạng thì phải có ki ki mới, Jeannot cũng phải có New Jeannot chứ!

9 NÚT MUÔN NĂM: Đúng thế đấy, Cụ xe đò đã đến lúc yếu thân nên thường hay ngất ngư con tàu đi, lắc chuông không nổi phải có tay mới còn đủ gân cốt lắc thật kêu cho Đức Dzua hải lòng mới được.

LÈM BÈM: Mẹ kiếp! Đã mất cái chức lắc chuông rồi mà còn ráng lấy thêm tí điếm, tâu tâu mắt tiêu 5 Tê mồ hôi nước mắt của cử tri!

ĐỨC TRẦN: Đừng tưởng Cụ xe đò mất khơi khơi cái chức lắc chuông một cách dễ dàng như vậy. It ra cũng phải có một vài đường gươm tuyệt đẹp, Cụ mới chịu khấn gói quả mướp chứ bộ!

BAN GIÁM KHẢO: Hai toán Mùa Thu Chết và 9 Nút Muôn Năm rất vững lập trường: mỗi toán 2 điểm rưỡi! Phạt toán Lèm Bèm 2 điểm rưỡi về cái tội trả lời lạc đề.

ME SÛ ANDRÉ XUỐNG NƯỚC?

HỎI: Nghe nói Me sũ André Cứu Nguy khoải làm Thừa tướng hoặc làm Bàu Nhà Hát lăm lăm. Sao bị giờ sũ ta lại chịu làm có dái chức chủ tịch Ủy Ban?

MÙA THU CHẾT: Tội nghiệp sũ André bị các thầy Ấn Quang đánh có một « chường » mà cháy hết lông lá, công lực tiêu ma gần hết không sao lết nổi tới mấy cái ghế thừa tướng hoặc Bàu Nhà Hát. Thời thì làm chủ tịch ủy ban cũng đỡ khổ rồi.

9 NÚT MUÔN NĂM: Dù sao sũ André cũng đã có công nâng bi, xứng đáng được một cái ghế chủ tịch nho nhỏ cho đỡ tủi thân.

LÈM BÈM: Đúng là cổ đấm ăn xôi, càng ngày càng lộ rõ chân tướng cứu nguy xôi thịt.

ĐỨC TRẦN: Đồi là thứ, xè là vi! Chẳng thà được cái ghế nho nhỏ mà ngồi còn hơn là đứng hay ngồi xếp xuống đất. Có được cái ghế nho nhỏ tức là còn có hy vọng bắt tí áp phe lè đấy!

BAN GIÁM KHẢO: Toán 9 Nút Muôn Năm rất rành tâm lý chiến: 5 điểm!

ĐI LÀM SÛ LỚN Ở CỜ HUÊ

HỎI: Vừa qua có tin sũ Râu Kẽm được cử đi làm Sũ Lớn ở nước Cờ Huê. Liệu ông ta có đi chăng?

MÙA THU CHẾT: Đi chứ sao không? Sách đã dạy rằng « Được làm dzua, thua làm Sũ lớn » cứ làm theo sách là chắc ăn như bắp.

9 NÚT MUÔN NĂM: Ôn trên mưa móc thế là quá nhiều còn đợi gì hơn nữa? Vẫn biết đi là chết ở trong lòng một ít vì ra đi là hết rồi nhưng mà rồi vẫn đi.

LÈM BÈM: Đi sao được. Ông ta đã long trọng thề là không đi đâu hết, bộ thề cá trê chui ống há?

ĐỨC TRẦN: Toán Lèm Bèm nghe lộn rồi. Ông ta chỉ thề không lưu vong thôi, chứ đâu có thề không đi làm Sũ lớn, chỗ nào khác thì còn phải suy nghĩ chứ Cờ Huê thì chắc là ông ta ô kê gặp.

BAN GIÁM KHẢO: Cả 3 toán Mùa Thu Chết, 9 Nút Muôn Năm và Đức Trần sao mà hòa ca hay thế: mỗi toán 1 điểm rưỡi!

HỌ CÓ ĐỊNH ÉP BUỘC TA CHĂNG?

HỎI: Ních Đại Đế và Mao sến sảng sắp tập ở Bắc Kinh. Liệu họ có định ép buộc Annam ta phải nhận một món quà giải pháp nào đó chăng?

MÙA THU CHẾT: Thà chết sướng hơn để họ ép buộc, đức Dzua ta đã nói rồi, chỉ có giải pháp của Tổng tông mới có giá trị mà thôi.

9 NÚT MUÔN NĂM: Hinn như, Ních đại đế đã có móc ngoéo với đức vua nhà ta rồi mà; ông ta sang Bắc Kinh là chỉ để tán dóc cho vui vậy thôi, không có những gì đi đến đâu đâu mà lo.

LÈM BÈM: Ở đấy mà không lo, không có giá trị? Lờ hai bên họ ô kê, hầu ló ngậm mí nhau rồi mình biết làm sao, cười trừ à?

ĐỨC TRẦN: Dù có muốn ép buộc đi nữa, anh Hai Chi cũng phải Xùy ra tí đòn mới ổn chứ. Nghĩa là ít nhất mình cũng còn được một chuyến tàu vét. Xong xuôi mình vô đi xứ khác mấy hồi.

BAN GIÁM KHẢO: Hai toán Mùa Thu Chết và 9 Nút Muôn Năm rất cử về bang giao quốc tế: mỗi toán 2 điểm rưỡi! Phạt toán Lèm Bèm 2 điểm rưỡi vì cái tội quá bi quan. Phạt luôn cả toán Đức Trần 2 điểm rưỡi về tội chỉ lo cho cá nhân, chẳng chịu trả lời vào câu hỏi.

Đĩa ngue môn

TUYÊN TRUYỀN HAY PHẢN TUYÊN TRUYỀN

Ở các nước văn minh, đài truyền hình và truyền thanh là những công sở, nghĩa là của công, chỉ có mục đích phục vụ cho quần chúng. Nhưng ở xứ Mít Cộng Huê mà cái gì cũng tiến bộ vượt bực, tiến bộ từ trên 9400 đến cách mạng mùa thu (lá rụng), thì đài truyền hình, sau vụ sét đánh hồi năm ngoái, đã được dân chúng truyền tụng cái mỹ danh là «đài Trời đánh», và đài phát thanh, cũng được dân chúng biến danh là «đài phát rêu». Hai đài đó đã không còn là công sở của quốc gia phục vụ cho người dân nữa, mà dưới sự điều khiển vụng về của những tay đạo diễn khờ khạo, lu a luôn chỉ nghĩ đến «nâng bi» và «nâng bi» một cách trơ trẽn, đã biến thành những phương tiện tuyên truyền cho chính nhà nước!

Trong tinh thần rất xây dựng, CO xin nêu ra một vài thí dụ, trong muôn ngàn cái vụng về khờ khạo của cái đài trời đánh: ai cũng biết rằng trong tình trạng chiến tranh, lại thêm thời budi gạo châu củi quế, đại đa số dân chúng đã không có nơi giải trí, lại cũng không có tiền để giải trí, tối lại thì then cài cửa đóng, dí mắt vào truyền hình.

Họ muốn được và có quyền được hưởng những giây phút giải trí, sau cả ngày lam lũ mệt nhọc, để mở hơi đôi lấy bát cơm. Ở cái xã hội mệnh danh «tự do dân chủ», sự giải trí lành mạnh là một nhu cầu của người dân mà chính quyền có bổn phận phải đáp ứng. Và vì vậy mà tại các nước văn minh Âu Mỹ, và ngay cả những nước Á châu như Nhật, Thái Lan, chương trình truyền hình không có tính cách tuyên truyền nâng bi chính phủ, mà trái lại, chỉ giữ tính cách thông tin xác thực, mau chóng, không thiên vị, và chú trọng nhiều nhất đến phần giải trí. Chính vì thế mà những ngày thứ bảy, chúa nhật, lễ nghi đều có những chương trình giải trí đặc biệt phong phú.

Ở xứ Mít Cộng Huê này thì ông truyền hình của đài Trời đánh đã đặt nặng quá vấn đề nâng bi Sếp, nâng bi nhà nước, mà quên hẳn tâm lý và nhu cầu của người dân cần được giải trí hơn là nghe rất thứ tuyên truyền nhiều lúc thật quá ngây ngô.

Chẳng hạn như ai cũng thừa rõ là dân miền Nam (nghĩa là từ vĩ tuyến 17 đến Cà Mau, trong đó có cả người Trung và người Bắc) đều «ghiền» Cải lương. Ông đài Trời đánh vẫn biết thế nhưng nhất định vẫn gài Cải lương vào tới Chúa Nhật, lúc công chức tư chức cần phải ngủ sớm để sáng hôm sau đi làm! Để thế ông đài Trời đánh lại chọn những gánh rề tiền. Hoạ hoẩn lăm dân chúng mới được thưởng thức những đại ban hay như Văn Kiều, Phụng Hào Dạ Lý Hương, Thái Dương!

Về kịch nghệ cũng vậy, những ban kịch tiếng tăm như Kim Cương, T.T, Hằng, Sông thì cả hằng mấy tháng mới được 1 «show»? Còn thì nhường chỗ cho những vở kịch ngây ngô, tuyên truyền rề tiền, và như báo Chính Luận đã nhấn mạnh, trong một số họ, có tác dụng làm cho người nghe tắt vọt máy!

Chẳng những thế, những màn cải lương hay kịch lại luôn luôn bị cắt khoản mà phần nhiều bị cắt khoản ở những đoạn hấp dẫn kỳ thú bởi những phương châm dài dặc ca tụng «cách mạng mùa thu» làm như chỉ cần đọc thuộc những phương châm đó là dân sẽ no ấm, kinh tế sẽ khởi tuột dốc!

Đề rồi, vì thời giờ có hạn, nhiều đoạn cải lương hay kịch nghệ bị cắt bỏ khiến giới nghệ sĩ kêu trời!

Thế đã hết đâu. Người dân lại còn phải nghe «tin giờ chốt» chỉ là lặp lại những tin đã được loan nhiều lần trước đó, hoặc thấy chiếu đi chiếu lại cái «phóng sự đặc biệt», một cuộc kinh lý của Sếp, trong suốt mấy đêm liền.

Đài trời đánh quên đi rằng ngay một điệp khúc hay mà nghe mãi cũng phải nhàm tai, và một thân hình hấp dẫn đi mãi của một người đẹp lộng lẫy đi nữa mà thấy mãi cũng phải chán ngấy. Đó là quy luật chung về sự «hiếu nghị» của mọi người. Đài trời đánh đã phản lại tuyên truyền bằng cách đi ngược lại quy luật tự nhiên đó. Nhất là đối với người dân đang cần thiết được giải trí.

HEPACHAUT

VIỆN BẢO CHẾ: HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT

Nước cốt GAN BÒ TƯỚI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU CĂN, NÓNG GAN

GÂY ỚN, MẤT NGỦ

MUN Ớ MẶT

NGUÀ MỀ ĐAY

THIỆU MÁU

LAO-LỰC, TÁO BÓN

DUỖNG THAI

MỠI MỆT

Cuộc họp báo đầu voi mình chuột!

nhà đã dột từ nóc chỉ còn cách thay nóc nhà khác

ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

Bà Nhu «chống Mỹ» cứu nước

Quyết tâm ở vậy thờ chồng nuôi con.

SAIGON (TP).— Trong lá thư nổi nhất gửi từ Phú Lang sa về quê nhà cho người cháu ngoại ở đường Trương Minh Giảng là Cô Mỹ Lệ (SV.Được Khoa năm thứ 2) vào thượng tuần tháng 10-71 vừa qua, Bà Jeanne Dugos 56 tuổi, gốc tịch Anamta, hiện ngụ tại CloRue 3 Rue Michelet 95 Villiers Le bel France, có đoạn đề cập đến cuộc sống riêng tư của nguyên đệ nhất phu nhân Giao chỉ Bà Cố Ngô Đình Nhu ở

hải ngoại đã nói như thế này:

«Tôi cũng chỉ là người đàn bà có trái tim, có tâm hồn biết thương yêu rung động như tất cả mọi người đàn bà khác, nhưng tôi không thể sống cho riêng tôi, mà còn mấy đứa con, giòng họ, gia tộc và nhất là còn danh dự người phụ nữ VN. nên càng không cho phép tôi đơn phương hành xử theo bản năng tình cảm của 1 người tầm thường. Tôi đã dứt khoát quyết định ở vậy thờ chồng nuôi con cho tới chết. không phải bây giờ mà là từ hơn 7 năm nay rồi!»

Mỹ kia đối với Bà đều là một si nhục khó tha thứ v.v.

Như vậy, chuyện Bà Cố Nhu không chịu bước đi bước nữa, quyết tâm ở vậy thờ chồng Bọn C.O có lời khen cựu đệ nhất phu nhân một phát.

Bọn Con Ong còn giữ kỷ bức thư trên đã được SV. Lệ đem tặng hôm thứ hai vừa qua.

Trải qua không biết bao nhiêu sóng gió, và đã phải gánh chịu qua nhiều búa rìu của dư luận hôm nay 08-12-71 nghĩa là gần hết năm con lợn ún ún ông Nguyễn ngọc Thịnh giám đốc trung tâm kỹ thuật Phú Thọ mới mở một cuộc họp báo để gọi là « Thanh Minh Thanh Nga » những việc làm của ông ta. Người ta tự hỏi với cuộc họp báo được gọi là «thân mật» này ở. Thịnh liệu có hạn gấn được những đồ vở ngày một chồng chất ở Trung Tâm hay không, duy có điều Con Ong thấy là dù đã cố gắng quá nhiều để tạo cho buổi họp báo « Thân mật » này bớt đi những xoi mói của các nhà báo, ông Thịnh đã chẳng gọi là thành công như ông muốn trái lại chỉ đáng gọi cuộc họp báo này là cuộc họp báo « đầu voi mình chuột »

báo này được đưa ra nhằm giải thích dư luận bấy lâu nay chĩa vào Trung Tâm Quốc Gia Phú Thọ mà người trực tiếp là ông Ng. ngọc Thịnh phải chịu trách nhiệm, nhưng sự việc lại khác hẳn mọi người cứ tưởng vấn đề to tát ấy «đầu voi» phải được mang ra mổ xẻ nhưng ông Thịnh lại chỉ đề cập đến chuyện «đít chuột», cái chuyện đít chuột ở đây là việc ông Thịnh đưa ra hai vấn đề cho cuộc họp báo :

THI CỬ VÀ XÂY CÁT

Câu chuyện, chỉ được xoay quanh ở đó mà thôi, một vài câu hỏi khác liên quan đến bằng cấp Anh Pháp, Đức, Bỉ, Nhật v.v. đã không được ông Thịnh trả lời nại có là việc này tế nhị với lại ông chỉ là chuyên viên không phải là một nhà phân tâm học!

Than ôi (mất thì giờ quá) cái mà dư luận muốn biết thì cho đến bây giờ vẫn còn bí bưng, nó vẫn còn nằm trong cái «bọc» huyền hoặc ghê gớm.

Lão Nho xin ghi nguyên văn mẫu đối thoại dưới đây để chứng minh cho những huyền hoặc ấy.

Khi được hỏi về việc liệu có cơ chấm dứt và hạn gấn những đồ vở ở Trung tâm này hay không? một giới chức đã trả lời không suy nghĩ : «Nhà đã dột từ nóc dột xuống, ta còn làm gì được, có chăng muốn cứu chữa nên thay nóc nhà khác».

Đây là tình trạng của nền giáo dục VN chăng, hay đây chỉ là tẻ trạng của Trung Tâm này cái đó phải chờ ở thái độ của Bộ võ rìng.

BỘ TƯ LỆNH MACV SẼ ĐẸP TIỆM

Một buổi tiệc vĩ đại, được tổ chức tối thứ bảy 4-12-71, tại TSN thuộc bộ tư lệnh MACV, do thiếu tướng trưởng phòng 1, của MACV, khoản đãi. Cuộc tiếp tân long trọng này có đủ mặt các nhân viên VN, thuộc thành phần chỉ đạo, tham dự. Nguồn tin thâm quyền cho biết, buổi tiệc này mang ý nghĩa của một cái gì đó, mà nói theo văn nghệ, ta tạm gọi là «sự đẹp tiệm» của một «mưu đồ can thiệp có đánh đấm tung bưng».

Bây giờ, xin nhắc lại về nguồn tin được «phun...» phê phê ra khi có «yết kỵ» tổng vô rồi... người của Mèo cho biết : — «Bữa tiệc này có liên hệ với vụ Ních Xông qua thăm Bắc Kinh?»

— Tại sao kỳ lạ vậy ?
Bên được giải thích rí tai rằng : «Món quà tỏ thiện chí với anh bạn vàng Mao Xênh Xáng, là quyết định «thu hẹp phạm vi lãnh đạo của Mèo tại Miền Nam Tự Do». Thay vì, hiện đang có MACV tức Bộ Tư Lệnh Viên Trợ Huê Kỳ tại VN— ngày nay, Mèo không có chém giết, đánh đấm nữa, chỉ còn Sư đoàn 101 độc nhất ở vùng hỏa tuyến cũng đang sửa soạn «Ồ, rờ, lui...» —Vi lẽ— hết tác chiến — quân lực Mèo chỉ ở lại tượng trưng không quá 20 000 mạng, để gọi là yểm trợ người anh em Giao Chỉ tự do. Do đó, cái danh xưng cũng phải thay đổi vì... hình thức nội dung đã biến chuyển tận cùng. Và kể từ 1-1-1972 không còn Bộ Tư Lệnh MACV nữa, mà chỉ còn Khối Cố Vấn Yểm trợ. Cứ tạm coi như trở lại hồi cổ vấn thừa Ngô Đình Diệm

Trường hợp nhà tỷ phú người Anh tới La Mã hồi cuối năm 69 gia đình Bà quen biết từ trước năm 63, việc xã giao với Bà đều nằm trong phạm vi tình bạn. Riêng 1 tỷ phú người Hoa kỳ, Bà chưa hề gặp mặt lần nào, tại Pháp hay bất cứ ở đâu khác, ngoại trừ có một ông Mỹ tự giới thiệu là đại diện của nhà tỷ phú này tới xin gặp bà khoảng tháng 8 năm ngoái. Lúc đầu họ nói là thương lượng một số dịch vụ làm ăn, nhưng cuối cùng biết được mục đích của họ. Bà đã nói với người Mỹ đó rằng đừng bao giờ hy vọng lung lạc được bà, ý định của người

giới lãnh đạo phe nhà nước chia rẽ trầm trọng tại Viện Hạ Bộ

Ông Ngân thán ông Tường nhờ Đức Trần Hưng Đạo.

SAIGON.— Nhà dân biểu thuộc đảng Cấp Tiến Trần minh Nhựt vừa tiết lộ Đảng có một sự rạn nứt trầm trọng giữa ông Bộ trưởng đặc trách liên lạc quốc hội Cao văn Tường và phụ tá Trần-văn-Ngân trong việc lãnh đạo chi phối các Dân Biểu thân hành pháp.

DB Nhựt nhấn mạnh chính ông Bộ trưởng Tường đã đồng ý dành cho các khuynh hướng chính trị đối lập vài ghế mà khối Dân quyền đề nghị, nhưng đã bị bác vì phe thân hành pháp nói rằng : «không thể chia ghế cho phe nhóm nào hết, nếu họ không ủng hộ hành pháp».

Theo DB Nhựt, về mặt nội, ông Cao văn Tường đảm trách việc liên lạc, chi phối các Dân Biểu Nghị Sĩ có khuynh hướng thân Hành pháp nhưng lại không có quyền hành quyết định bằng ông Ngân. Mặc dù ông Ngân là người phụ tá cho ông Tường, nhưng lại chi phối các DB mạnh mẽ hơn, vì ông Ngân được toàn quyền chi tiêu về tiền bạc. Các D.B thân hành pháp đã tuân lệnh ông Ngân hơn ông Tường. Chính vì vậy mà có sự rạn nứt giữa 2 người.

Vấn theo lời tiết lộ của DB Nhựt, phe thân hành pháp vì quá triệt để tuân lệnh ông Ngân nên không dấu diếm ý đồ «đồi ăn một mình một cỏ» trong cuộc bầu vấn phòng và chủ tịch các ủy ban vừa qua.

TÚY PHƯỢNG ĐẾCH CHỊU TỤT QUẦN

Túy Phượng, người nữ nghệ sĩ từng được đời bốc nhăng là «nữ hoàng Tuýt», nay đã làm bà Thái Tá... m. đảng phi quân, sau ngày bị Vem vô sống, cho đi chơi chiến khu, nay trở thành quan tư Công binh 'hất nghiệp. Nghe tin, Túy Phượng được mời thủ vai chính đóng cặp với Lê Quỳnh trong phim «Mang Xuống Tuyển Đãi». Nhưng giờ chót Túy Phượng đã quyết liệt từ chối, vì thiên hạ cứ nằng nặc đòi Nữ Hoàng Tuýt phải tụt quần ra... để phơi bày hàng họ trước ống kính. Nàng bèn đếch OK cái màn triển lãm da thịt vì... để đãi tùm lum rồi, nay cứ đề mấp mờ, còn cao giá, lờ ra để lộ vài nét nhần nheo e... sụp đổ thần tượng vừa «xéch» vừa «tuýt».

HỆ TÙNG LÂM ĐÓP XẬP XÂM NGỘT 10 TÊ

Tin trong chốn giang hồ, vừa tiết lộ, hệ Tùng Lâm vừa đại thắng, một cú Xập Xâm Chương non 10 triệu. Đây là trận sát phạt đổ đên linh đình nhất trong lịch sử Xập Xâm Chương. Các nạn nhân bị thảm bại trước Tùng Lâm đều là loại tài phiệt Ba Tàu, vua áp phe tại Saigon.

Ê ! này chú em hãy dành một khoản gửi tặng nạn nhân bảo lụt Miền Trung đi chứ !

chúc vui

cùng NGUYỄN XUÂN TÙNG TRẦN THỊ TÝ

hạnh phúc lâu dài.

Gia đình Lão Nho Giáo sư Trần minh Trị

TỈNH TRƯỞNG BÌNH TUY

DÀN CHÀO LÍNH QUÊ

BIÊN HUỆ : Nguồn tin từ khu Hội Phê Bình Quân Khu III hôm qua cho biết, tập thể lính quê Bình Tuy vừa xập chiến đấm máu với CSĐC và lực lượng thám sát địa phương hôm 3-12 trước khi bị triệt một quân do PB thiết lập từ lâu trong khu đất thuộc làng PB Bình Tuy. Trước sự kiện đó Trung Ương Tổng Hội PBVN đã chỉ thị các khu, tỉnh hội PB kế cận như Long Khánh, Phan Thiết đặt trong tình trạng báo động, sẵn sàng hỗ trợ PB Bình Tuy tranh đấu đến thành công.

với cuộc cách mạng mùa thu, có con nai vàng ngo ngác và lá vàng rơi là tả.

Cuộc độc diễn thứ nhất đã được toàn dân ủng hộ một cách ra ft. Cả nước đều hoan hô hết mình. Số phiếu ủng hộ đã lên tới gần chòm phần trăm, Còn cuộc độc diễn thứ hai thì diễn ra 1 cách lúi xúi như một đám cưới chạy tang và trong số 159 Cái Bang tại Hạ Bộ, chỉ có 81 Cái Bang mặt trời trán bóng ủng hộ mà thôi. Dưới đây là danh sách đám Cái Bang ấy, xin quần hùng bốn phương hãy nhớ lấy tên tuổi của họ.

không tôn trọng hiến pháp thì phải giẫm chân lên xác tôi ! Nhưng từ bấy đến nay có thiếu cha gì những hành động vi hiến. Ngay cả bọn Cái bang cũng vi hiến tùm lum, nhưng chả có một ai thấy Bất lương tiên sư có phần ứng chỉ cả. Tiên sư chỉ nói cho nó khoẻ tí cái lỗ mồm không khác gì một vụ thủ dâm bằng mồm mà người thường thấy cái đám chính khách xa lừng hay sử dụng.

Ma cà bông thế đôi khi còn có thể tin được chứ người nhà nước thế thì khó tin ghê lắm !

MA HIỆN HỒN !

Chưa bao giờ nhân dân nước Mít lại khoái giao du thân mật mí lý thế giới vô hình như thời gian hiện tại. Trước kia những tay trí thức Tây học trở về, trước cái cảnh lên đồng lên bóng xin tàn hương ước thái, trước những sự bói toán của các bố Lốc Cốc Tử, họ thường bấu môi khinh miệt cho là đồ mê tín dị đoan nhảm nhí.

Nhưng bí giờ thì càng trí thức bao nhiêu lại càng tỏ mê tín bấy nhiêu. Người ta đã thấy tại nhà các ông thầy bói mù thầy bói sáng, các nhà xem tử vi, hà lạc số, có đông đủ những ông trí thức hạng nặng với những bằng cấp to to mẹ. Họ đặt tất cả hậu vận của họ vào cái mồm lão thầy bói, Thầy bói sao họ tuân theo răm rắp, Nào là đổi hướng nhà, thay mộ tổ.

Thời buổi này cũng lại gần như là cái thời buổi mà ma qui chung sống mí người. Mỗi ngày giờ bất cứ một tờ báo nào ra đọc, người ta cũng thấy có chuyện ma. Nào ma Đại Hàn bị ma Mít bóp chết tươi. Nào ma nhập hồn vào người sống kẻ vanh vách những con nợ của mình để cho người vợ biết mà đòi. Và mới đây lại có một vụ ma hiện hồn ở Mỹ Tho.

Cứ theo như dư luận đồn đại thì có một cô bé làm công cho chủ tiệm vàng Hoàng Tín ở số 33 đường Lý Công Uân Mỹ Tho, sau khi trúng số độc đắc cả cặp, đã bị ông chủ bà chủ âm mưu giết chết để đoạt cái vé số ấy. Nguồn tin này do thông tin viên địa phương loan đi và báo chí Saigon xúm vào khai thác.

Đúng vào thời gian ấy, chủ tiệm vàng Hoàng Tín lại đi nghỉ mát ở Vũng Tàu. Cửa tiệm đóng im lìm. Dân hàng phố thấy thế lại càng nghi tợn nên đã ờ ừ kéo đến thăm dò vì họ nghĩ rằng chủ nhà vừa giết tổ gái xong bị giờ đóng cửa chui máu để phi tang.

Tin đồn truyền đi nhanh như máy khiến mọi người đổ xô tới đông như chầy hội, xe cộ bị kẹt tùm lum nhất là tại các ngã đường dẫn về xóm chợ. Báo hại các đảng bạn dân đã phải một phờ râu để giải tỏa sự tắc nghẽn lưu thông và phải đi điều tra bặc máu mồm về một vụ án mạng không có cả nạn nhân lẫn hung thủ.

Nề, tổ sư cha mấy anh phóng viên tinh nhỏ nhỏ. Phịa vừa vừa thôi chứ !

NGÀN NĂM BIA MIỆNG...

Vào mấy tháng cuối cùng của cái năm con Heo này, nước Mít của chúng ta đã có những biến cố hay ho ra rít đáng ghi vô lịch sử để lại đến muôn đời. Những sự việc diễn ra ăn khớp mí nhau, có đầu có đuôi, có lớp lang tinh tiết y như là một vở kịch có đầy đủ ái ở hi nó ai lạc dục.

Sau cuộc độc diễn 3-10 lại có ngay cuộc độc diễn 3-12 tiếp theo. Cuộc độc diễn lần trước thì chỉ có một liên danh gồm hai người, những cuộc độc diễn lần thứ hai tuy cũng có một liên danh duy nhất đấy nhưng lại gồm tới 27 người.

Cuộc độc diễn thứ nhất diễn ra sau mùa song hành kiếm ước và phân xuất tùm lum. Cuộc độc diễn thứ hai lại diễn ra một cách nhịp nhàng cùng

Huỳnh Ngọc Anh, (có vợ là Nguyễn thị Truyền, thời bà cố Nhu vườn đội tên chồng và bám dính bà Nhu không rời nửa bước. Bữa đảo chánh 1-11, nhà của y bị quân chúng đột nhập đốt phá lung tung, hai vợ chồng phải chạy bán xối) Phạm Anh (đã từng chửi nhau tay đôi mí bà Ú; Lý trong vụ tranh cử vừa qua tại Biên Hòa) Y Dhe Adrong, Reom Auhot, Nguyễn Quốc Biên, Hồ Ngọc Cần ? Nguyễn Bá Cần, Nguyễn văn Chi, Lý Siu Công, Vũ Công, Lê văn Điện, Nguyễn văn Diệu, Trần văn Đôn, Tôn Thất Đông, Nguyễn Tấn Đồi, Phạm Hữu Gia (bị Ngô Công Đức bóp để lè lưỡi ở Vĩnh Bình, sau đó y đi lấy giấy chứng thương ghi rằng bị bắt lực một tháng) Nguyễn Thị Hai, Tô đức Hạnh, Nguyễn văn Hào, Lê văn Hiền, Lê chí Hiếu, Nguyễn hữu Hệu, Trần thị Hoa tự Phấn (vợ Ba Cụt), Lâm hoàng Hôn, Diệp văn Hưng, Nguyễn văn Kim, Lê quang Liêm, Nguyễn ngọc Liên, Nay Lo, Dương vy Long, Hồ kim Long, Trần Lộc, Ngô văn Luân, Nguyễn bá Lương, Đặng quang Lương, Nguyễn thị Lý, Đinh xuân Minh, Bùi vạn Mỹ, Bùi văn Ngân, Châu Nghét, Đào bá Ngọc, Phạm thành Ngọc, Trần đình Ngọc, Trương văn Nguyễn, Danh Nở, Nguyễn văn Phiền, Trương văn Phúc, Ng kim Phùng, Ng. tấn Phước, Dương minh Quang, Ngphước Quang, Vũ v Quý, Phạm văn Ràng, Đinh văn Rói, Thạch lang Sa, Lưu văn Sáng, Võ thành Sơn, Sơn Sự, Mã Thất, Sơn Thị, Võ văn Phát Đỗ Thông, Vương sơn Thông, Nguyễn văn Thống, Ngô xuân Thu, Nguyễn văn Thuận, Trần thẳng Thức, Lê văn Tính, Nguyễn Tố, Dương thanh Tôn, Tounen Ton, Trần đức Trọng, Huỳnh văn Trứ, Đèo văn Tse, Phạm văn Út, Nhữ văn Ủy, Hồ văn Xuân.

THỀ MÍ THỐT !

Sau khi phát động cuộc cách mạng kinh tế mùa thu, để cho dân chúng khỏi giật mình, mông sử Nguyễn đức Cường, thứ trưởng Thương Mại đã vội vàng trấn an các giới đồng hồ rằng : « Chớ có lo ! Tôi xin bảo đảm rằng nếu đầu hai và xăng tăng giá đã một xu thì cứ đem đầu tui ra mà chặt bẻ đi l»

Nhưng vài bữa sau cuộc cách mạng thì vật giá đã tăng lên một cách khủng khiếp đáng sợ. Có điều may mắn là giá xăng chưa có lên. Dầu sao thì người ta cũng nhìn thấy trước là bị giờ nó chưa thì mai một nó cũng phải có. Cái đó là một sự chắc như cua gạch. Chính vì vậy, nên mông sử Cường sau giây phút bốc đồng đã phát ngôn không kịp suy nghĩ cho chín, đã vội vàng đi một đường thanh minh trong tiết tháng ba. Mông sử Cường nói rằng, ông ta chỉ cam kết giá xăng không tăng trong ngày hôm đó mà thôi, còn sau này thì lại là một chuyện khác !

Hừm ! Đúng là lưỡi không xương nhiều đường lật lẻo. Thề như thế thì chó nó thề cũng được. Cũng tí như mấy con mụ Tú Bà dụ dỗ gái tơ đi vào đường tội lỗi. Nó nói ngọt như mía lùi : « Em vô đi ! Vô trông mí người ta ! Chả có sao đâu. Không có đau đớn chi hết ! Nếu mai một em có làm sao thì em cứ cái mặt chị đây mà em chửi ! Chị nói thiệt đấy mà. Vô trông đi em l»

Cũng tí như Bất lương tiên sư trước đây nhiều lần tuyên bố tuyên cha àm i rằng thì là : « kẻ nào

HOAN HỒ ĐĂNG TA

Một lần nữa Đăng ta lại ra đời. Lần trước nó đã bị chết non chết yếu, nhưng lần này rút kinh nghiệm, chắc rằng nó sẽ được sống lâu trăm tuổi sống đến tết Congo. Đăng ta lấy tên là đảng Dân Chủ, và đảng kỳ sẽ là nền vàng sao đỏ để đối chọi mí lý nền đỏ sao vàng của bọn Cộng sản khốn lìn.

Các đồng chí đảng tất nhiên vườn là những đồng chí cũ, có từ khươn mười niên. Đây chỉ là một hình thức bình mới đựng rượu cũ mà thôi.

Nhân sự tái xuất giang hồ của đảng, Con Ong xin loan trọng câu chúc đảng ta muôn năm trường trị, lai cách lai hưởng và hoa diện tiền khào, và sẽ hướng dẫn quần hùng đi vào con đường sáng lạn vinh quang chớ đừng có chui vô chỗ tối tăm mù mịt như những lần trước.

NƯỚC MẮT NGƯỜI TRINH NỮ. MẮT TRINH

Người trinh nữ bị cướp trinh tiết vừa nhờ một nhật báo lên tiếng dùm về trường hợp cô ta bị một ông Đại Tá đã dè có ta để cưỡng hiếp mà cưỡng hiếp không được, vì cô ta chống cự ghê quá, nhưng rồi sau đó một ông đại úy tên Khải đã giỏi hơn ông Đại Tá sĩ quan chỉ huy của mình nên đã hiếp được cô ta. Ông sĩ quan này cùng một ông cũng đại úy khác đã đi bắt gái về cho ông đại tá hiếp. Tất cả ba ông sĩ quan Tá và Ủy kia đều ở sư đoàn 7 thuộc căn cứ 23, theo như lời tố cáo của nạn nhân. Bạn đọc Con Ong có thể coi toàn « cuốn phim » cưỡng hiếp trên ở mục Áo Thà Vịt báo Sóng Thần ra ngày 6-12-71.

Ôi ca dao xưa có câu :
« Văn chương chữ nghĩa bẽ bẽ
Thần L... nó ám cũng mê mẩn đời »

Cả ba ông sĩ quan cao cấp kia hẳn nhiên làm t ới những chức vụ đó phải là những người đã có văn chương chữ nghĩa bẽ bẽ, nhưng chữ nghĩa mà làm gì, tác phong, quân phong mà làm gì, có đem lại chút lạc thú nào cho thể xác các ông đâu, vì vậy khi bị « thần L... » ám nặng, các ông đã nhắm mắt tặc lưỡi một cái để rồi ra sao thì ra. Hiện nay việc làm «cao đẹp» thương dân của các ông đã được đời biết cả, và chắc chắn cả ba ông sẽ được Bộ Tổng Tham Mưu và Bộ Quốc Phòng hỏi thăm.

Nhiều người thắc mắc tại sao ba ông lại có thể làm được như vậy, vì với «cái thề» của ba ông, nhất là ông anh cả đại tá kia, nếu muốn thì thiếu gì người.. nhưng có lẽ các ông tin dị đoan, cho rằng hiếp được một cô gái trinh, nếu là nhà buôn sẽ buôn may bán đắt, nếu là nhà binh sẽ mau lên lon, lên chức, vì vậy đã có nhiều ông bỏ cả trăm ngàn để chỉ mua tí máu của người con gái.

Nhưng các ông chắc tiếc tiền nên «quan sự là làm mạnh» các ông đã dùng biện pháp mạnh với người con gái, tiếc thay, khi hành sự các ông đã không coi que nên bị tở trác và chắc chắn các ông sẽ thân bại danh liệt, các ông đã chôn vùi danh dự, tên tuổi cùng trong một cái lá da. Thảm thương thay, Nhưng đời có vay có trả, nên các ông có phải trả món nợ tiết trinh và nước mắt cho một người con gái mà các ông toa rập cướp đoạt của người ta bằng những ngày dài trong bốn bức tường cảm tưởng cũng không có gì là ân hận.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • **Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn**

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỎI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN :

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Mọi chi tiết, xin liên lạc với :
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • **Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn**

Người và việc...

● THIÊN KHÔI

NHỮNG Ý NGHĨ RỜI

Ông Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu vừa tuyên bố tại trường sĩ quan Thủ Đức trong dịp lễ năm khóa của trường này là: "Ngày nào ông còn làm Tổng Thống, ngày đó không thể có chuyện sửa đổi điều 4 hiến pháp" và ông quả quyết: "Bất cứ giải pháp nào liên hệ tới vận mạng miền Nam Việt Nam phải do Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đề ra, hoặc chấp thuận".

Kể ông Tổng Thống có một tinh thần tự tin như thế quả là đáng quý, nhưng cũng phải thành thực mà nói, câu tuyên bố trên của ông còn chưa được rộng rãi lắm, tại sao ông không nói: « Ngày nào còn những người Quốc Gia chống Cộng trên đất nước này, ngày đó không có chuyện sửa đổi điều 4 hiến pháp » và: "Bất cứ giải pháp nào liên hệ tới vận mạng Nam Việt Nam phải do những người Quốc Gia chống Cộng tại Nam VN mà tôi là đại diện đề ra hoặc chấp thuận. Quốc gia là toàn dân, Quốc gia không thể và càng không phải một người, dù cho người đó có là Tổng Thống. Cái câu: « Quốc Gia là ta » chỉ có thể hợp thời ở dưới chế độ quân chủ chuyên chế hay độc tài, chế độ của chúng ta ngày nay là chế độ dân chủ cơ mà.

Trên mục này tuần trước, tôi có viết rằng những kẻ đang âm mưu làm chuyện xóa bỏ điều 4 hiến pháp là những kẻ phản bội lý tưởng Quốc Gia, phản bội xương máu của các chiến sĩ quốc gia, đã tranh đấu từ bao nhiêu năm nay để bảo vệ nền tự do, dân chủ nước này. Thì tại trường Thủ Đức, ông Tổng Thống cho biết những kẻ phản bội đó là thuộc những nhóm thực dân, phản chiến, nguy hòa, và những kẻ đó đã được một số tiền nào đó để đưa ra những lời tuyên bố vô trách nhiệm. Ông còn cho biết thêm, nếu quốc hội có muốn sửa đổi điều 4 hiến pháp đi nữa, thì ông tin đại đa số dân chúng cũng chống lại điều đó.

Hiện nay trong quốc hội cũng có hơi đông những kẻ phản chiến, nguy hòa, và họ với quyền bất khả xâm phạm lúc nào cũng có thể đưa ra những lời tuyên bố làm giảm ý chí chiến đấu của quân dân ta (xin lỗi được mượn tạm chữ nghĩa của những cơ quan tuyên truyền nhà nước thường dùng để làm lý do cho những việc tịch thu báo đối lập) Những kẻ đó chính là những kẻ nội thù của dân tộc và dân tộc phải có trách vụ nói chuyện lại với họ. Dân trực tiếp bầu họ lên, dân sẽ trực tiếp đáp lễ họ khi họ có những hành động phản dân, nhà nước nếu thấy dân làm đúng thì xin đứng yên cho dân làm, chứ đừng đem lính xông vào tận tòa nhà lập pháp để bắt người dân cứ như vậy trái hiến pháp lắm, lại khiến cho nền dân chủ đang xây dựng ở xứ này mang tiếng là nền dân chủ giả hiệu, giả hình. Nhà nước đã vụng tinh một lần rồi đó.

Ông Tổng Thống còn cho rằng chỉ có những kẻ thiếu tin tưởng mới nghĩ rằng, mới sợ rằng Mỹ và Trung Cộng phối hợp để bắt ép ta phải chấp nhận một hay nhiều giải pháp bất lợi cho ta, còn họ phối hợp để tìm cách vãn hồi nền hòa bình ở Đông Nam Á là điều tốt đẹp. Trước lời

này của Tổng Thống, chúng tôi thành thực nhận là chúng tôi thiếu tin tưởng, thiếu tin tưởng vì đã từng thấy người bạn đồng minh vĩ đại Hoa Kỳ của chúng ta có thể sẵn sàng cho chúng ta « đi » để đổi chác lấy một cái gì có lợi cho người bạn, thí dụ điển hình là người bạn Mỹ đã cho người bạn Trung Hoa Quốc Gia của chúng ta đi không tiếc. Người bạn đồng minh với thể mạnh của đồng đô la, với quyền phủ quyết nếu người bạn thành thực nêu kéo Trung Hoa Quốc Gia như mọi năm, thì Trung Hoa Quốc Gia đâu có phải ngậm ngùi ra đi sau khi trách người bạn lớn của ta là kẻ đem con bỏ chợ. Việt Nam hiện tại nằm trong vùng ảnh hưởng trực tiếp của đồng đô la, sống bằng đô la viện trợ, viện trợ được coi như máu nuôi cơ thể Việt Nam, nếu một khi người Mỹ thấy ta « cứng đầu » mà theo ta là tinh thần quật cường của dân tộc, không chịu nghe lời người Mỹ, thì chắc hẳn người Mỹ sẽ cắt viện trợ, hay cắt máu, cúp bình dưỡng khí, ta lúc đó chỉ còn có nước đi về quê mà thôi. Cứng thường hay gãy, việc này Tổng Thống thường tự nhận là người khôn khéo chính trị chắc đã biết và lẽ dĩ nhiên ông phải có những biện pháp mềm để thắng lợi, dĩ như trị cương.

Chỉ còn hơn hai tháng nữa là ông Nixon đi Bắc Kinh, mặc dù ông Nixon đã long trọng hứa sẽ không có chuyện giải quyết làm thiệt thòi cho một quốc gia bạn nào, nhưng lời hứa chính trị thường khó tin. Vậy xin ông hãy trả lời. Nhiều người đã tin rằng trong vòng hai tháng tới, chính tình tại VN sẽ biến động mạnh. Cộng Sản có thể tấn công toàn diện, và có thể làm một cú Mậu Thân thứ hai để làm giá khi Nixon qua Bắc Kinh vào mừng 7 tết âm lịch. Con thuyền VN sẽ tới bờ trong cơn bão lốc? Nếu người điều khiển con thuyền không vững tay chèo, chắc chắn thuyền sẽ lật, nếu không cũng bị cuốn theo dòng nước trôi về tới bến « Đông phương hồng » mà thuyền tới bến đó hẳn nhiên không phải là thuyền về bến mơ mà là tới vùng đất chết.

Trách nhiệm của người « thuyền trưởng con thuyền VN » có vẻ nặng, chẳng hiểu người nào có gánh vác nổi không đây.

ĂN GAN, UỐNG MÁU QUÂN THÙ

7,8 năm trước đây, khi còn là một phóng viên chiến trường, tôi có đi theo một cuộc hành quân của quân đoàn 4 đánh vào vùng Cái Nước Cà Mau, sau một đêm giao tranh ác liệt. VC rút lui để lại thật nhiều xác chết trên vùng nước lập lờ, những cái xác ở trên, mặc quần cụt đen, xám ngoét nằm sấp, nằm ngửa với những vết thương bị đạn xé nát nhiều nơi trong thân thể.

Tôi đã thấy có 1 số lính Miền trong đơn vị chiến đấu của ta, họ cũng đi thu nhặt chiến lợi phẩm, trong khi đi thu nhặt, họ đã sờ nắn kỹ từng xác chết, có 1 cái xác thật lớn, nằm trên một gò đất khô ráo, thể rồi họ, ba bốn người gì đó nói với nhau bằng tiếng Miền, và một người đã ngồi xuống bên xác chết, rút con dao nhỏ, dài thật bén và nhanh nhẹn ngồi xuống bên xác chết, với sự thành thạo của một nhà giải phẫu, tôi nghĩ đồ tề đúng hơn, người lính

Miền xẻ một đường dài bên mạng sườn xác chết, và móc ra ngon lành, mau chóng một buồng gan tươi, còn đỏ máu, tôi nghĩ lúc này họ sẽ từng cái xác để xem xác nào mới chết vào lúc địch quân rút lui. Lần đầu tiên nhìn thấy buồng gan người, tôi hơi sợ, nhưng lạ mắt cứ đứng coi khi họ giờ cao lên nhìn và nói gì với nhau, sau đó họ lại banh bụng xác chết cắt luôn cái mật. Tôi hỏi họ cắt gan, mật xác chết làm gì? và họ thản nhiên đáp là gan đem về ướp gia vị vào nường nhậu với rượu để rất ngon, còn mật đem ngâm rượu để lâu uống rất bổ, còn hơn mật con gấu. Buổi trưa hôm đó, tôi đã được thấy những người lính Miền ngồi nhậu rượu với gan người nướng, tôi muốn đi với và quay đi, tôi nghĩ là họ còn mang trong máu họ nhiều dã man tính của những bộ lạc họ ăn thịt người ngày trước, lần đầu tiên tôi liên hệ được hai tiếng miền mọi mà người Việt thường dùng. Một số lính người Việt để cho tôi hay là sau mỗi trận đụng độ, mấy người lính Miền lại có món gan người nướng để nhậu với rượu ngâm mật người.

Chuyện đó qua đi từ lâu tôi đã quên, chỉ sống dậy mãnh liệt khi tôi đọc trong một bản tin viên ký, tin một ký giả người Tây Đức được quân lính Cam Bốt mời ăn cơm uống rượu với gan người, những người lính CS BV hay VC mà bị họ ha sát sau một trận chạm súng. Văn theo người ký giả Đức, ông đã ghé thăm khi thấy những người lính còn quá trẻ Cam Bốt, 14, 15 tuổi trên đường hành quân về đã sách lưng lưng những chum đầu lâu màu còn rõ trên đường hay những chum gan người, cùng những túi mật người.

Trên một tạp chí ngoại quốc, tờ Time thì phải, tôi đã thấy hình ảnh mấy chú lính Cam Bốt bé sọc sách đầu VC, tôi cũng đã nhìn thấy hình ảnh hàng rẫy xác chết bị chặt đầu trôi sông, toàn xác người Việt trong những cuộc càn quét tại đất Miên sau ngày « cách mạng thành công » trên đất chùa Tháp. Kể một quốc gia mà đạo Phật một đạo từ bị được lấy làm quốc giáo như Cam Bốt, ai ai cũng tin theo Phật mà các Phật tử vẫn có thể giữ sức thần nhiên khi đem cả trăm người ra bắn giết, chặt đầu, mổ bụng mọi gan, móc mật và uống máu thì đúng là đạo cao một thước mà cao mười trượng.

Người xưa có người nói: "Nhân chi sơ, tính bản ác con người mới sinh ra đã có ác tính rồi. Lời nói đó thật đáng tôi muốn đời, đúng hơn câu « Nhân chi sơ, tính bản thiện » nhiều. Con người vốn đã độc ác, tàn bạo, và thô tính đó còn được phát triển thêm bởi chiến tranh, chuyện những người lính Miền trên đã chứng minh điều đó, còn những người lính Việt, tôi nghĩ có nhiều lòng nhân hơn, nên đã chỉ có đôi người thì nhau tài bằng súng bằng bắn người lái thuyền trên sông như mấy năm trước, hay mấy tay, có người trưởng đồn tên Cát nào đó ở Kiên Phong, đã lấy tiêu liên bắn nát đầu ba bố con gia đình 1 nông dân vì người vợ nạn nhân không chạy đâu ra tiền đem tới chuộc mạng chồng, con. (Sóng Thần ngày 30-11-71)

Người lính VN đang làm những cuộc viễn chinh qua Cam Bốt để cứu vãn nước đồng minh nhỏ bé nhưng theo tin thì những người Cam Bốt vẫn hãnh thù người Việt vô cùng, ai đi lẻ loi là chết với họ ngay. Phải chăng người Cam Bốt đã có mối thù truyền kiếp với người Việt?

Như vậy, cuộc giải cứu Cam Bốt của chúng ta, việc đem xương máu dân tộc mình ra cứu một dân tộc bạn, mà dân tộc bạn, lúc nào cũng mang nặng lòng thù oán với mình quả thật khó mà hiểu nổi và liệu nó còn có nghĩa gì không đây!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

★ Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

MỘT KẸ BĂM ĐÍT MÈO !

Báo chí vừa đăng tải một bản tin tức nói về vụ xử của tòa án Quân sự trong đó chuẩn úy Vũ Mạnh Cường thuộc binh chủng cà nông bị nghi là có liên can đến vụ trộm ba chiếc máy chụp hình của 2 người Mèo có vấn cho Liên đội Địa phương quân 3155.

Sở dĩ ông chuẩn úy Cà nông bị nghi là thủ phạm cũng chỉ vì cái ông Tá chỉ huy ĐPQ đã tận tình bảo vệ quyền lợi cho hai vị cố vấn tối cao nên đã cố gắng hết mình để truy lùng cho bằng được kẻ đã đánh cắp hai chiếc máy ảnh. Nhưng ông ta tìm mãi đêch ra, cực chẳng đã đành tình nghi cho ông hàng xóm cà nông. Thế rồi thì ông bèn huy động đại đội binh mã tới khám xét toàn bộ doanh trại cà nông, bao vây luôn cả những binh sĩ cà nông cứ y như là một vụ ruộng xét Cộng sản.

Nhưng rút cuộc cũng cóc tìm ra được một dấu tích nào hết. Không nhẽ lại trở về tay không ông liền bắt luôn ông chuẩn úy đem về tra khảo.

Một vụ xài luật rừng ! Và xài luật rừng luôn cả mí anh em trong nhà.

Chính vì vậy, trong phiên xử, các đại úy ủy viên chính phủ đã phải đau đớn mà phát ngôn rằng : « Trong hồ sơ người ta thấy có hai tờ khai của 2 Mỹ kiều chữ đẹp như gà bết và văn phạm viết theo lối anh chị ở khu Brooklyh. Chỉ có bấy nhiêu thôi mà đòi ghép một qua pháo binh trẻ của QLVNCH vào một tội phạm nhưn huốc hay sao. ?

Sau đó Đại tá chánh thẩm và phụ thẩm đoàn đã có một phán quyết sáng suốt : tha bổng cho bị can. Nỗi oan của ông chuẩn úy cà nông đã được đền giời soi xét. Giá như ở các nước văn minh khác, ở nước Mèo chẳng hạn, thì bị can có quyền kiện ngược lại cái kẻ đã vu oan giá họa cho mình, cái kẻ đã cho mình ném đôn sảng tan. Nhưng ở nước Mít này thì được trả lại tự do như thế là phúc bầy mười kiếp rồi, còn ai dám đòi hỏi chi đến vụ kiện cáo ngược ngạo nữa.

Dầu sao cũng phải khen ngợi cái ông Tá ĐPQ kia một phát. Đó thiệt là 1 nhười công dân Việt Nam nhưng lòng dạ luôn luôn hướng về Mèo quốc, lúc nào cũng coi người Mèo như bố, và trung thành với Mèo như chó Berger trung thành mí chủ đến nỗi rằng ông chủ chỉ mới kêu toáng lên là mất cái máy hình mà chưa chi đã mở cuộc bao vây đơn vị bạn để khám xét và bắt bớ vung vít.

Ông Tổng Nixon còn đợi gì mà không gắn vào mồm ông ta một cái «qua đờ ghê» có đầy đủ lông lá xồm xoàm ?

ĐOẠ TỰ SÁT

Vụ hỗn loạn tại chung cư Nguyễn Thiện Thuật mới chỉ gọi là giải quyết một cách tạm thời thì lại tiếp đến vụ chung cư Vinh Hội.

Số là sau 6 tháng chờ đợi như chó chầu đồng rác mà nguyện vọng vườn chả được ai ngó ngang coi vì thiên hạ còn mãi lo hết đóc cứ lại đến cách mạng mùa Thu, nên chi 300 gia đình nạn nhân hòa hoãn ở khu Vinh Hội đã ức sườn đọa kéo đến Tòa ĐĐ Chánh án và nếu cần thì sẽ tổ chức một vụ harakiri tập đoàn để cho vua biết mặt chúa biết tên. Bởi lẽ sống vô gia cư từ vô địa táng thì cũng cóc có ham. Thà chết quay cu lơ một cách anh dũng như thế lại có tiếng mí đời.

Người đại diện của 300 gia đình ấy đã cho biết rằng, họ đã kiên nhẫn chịu cảnh ăn đĩnh ngủ chợ suốt 7 niên qua mà vườn chưa có nhà ở, dù họ được bóc thăm mua nhà. Chung cư Vinh Hội còn khoảng hơn 400 căn, nhưng nhà nước lại để cho gia đình quân nhân công chức, cảnh sát và dân sự chiếm ngụ bất hợp pháp. Họ ước mong nhà nước sẽ sớm trục xuất những kẻ chiếm ngụ ấy để họ được vào ở.

Thiệt đúng là một cái sự mua giấy buộc vào người nó chứng tỏ cái lẽ lối làm việc luộm thuộm không suy trước nghĩ sau, không tiên liệu của nhà cầm quyền. Vụ này chỉ là một sự tái diễn những cái trò ở chung cư Nguyễn Thiện Thuật.

Giá ngay từ hồi đầu, khi chung cư được xây cất lên, nhà nước đừng có mở rộng cánh cửa để cho đám người kia vô chiếm ngụ thì đâu đến nỗi ! Đàng này khi thấy họ tới ở một cách ngang nhiên, nhà nước lại cứ tỉnh bơ nên bị giờ đười họ đi thì cũng tới mà để họ ở lại thì cũng phiền. Một phe thì đòi rạch bụng tự ứ. Một phe thì cương quyết giữ chặt lấy nhà nếu ai vô thì đâm chết !

Ồi thôi ! Thiệt là phiền ! Giả thử như nhà nước có gan, nhân cuộc cách mạng mùa thu này mà mần một phát cách mạng thật lực : tịch thu cha nó hết của cải của bọn gian thương xây dựng bìn-đình cho dân nghèo vô ở thì hay biết mấy.

VÀ ĐOẠ ÁM SÁT !

Tuy nhiên tất cả những vụ đọa đãm ấy xét cho cùng đều không hay ho cho bằng cái vụ đọa ám sát của mông sư Trần Văn Quá, một đảng Nghị Hách của Hội trường Diên Hồng. Với cái tình thần theo voi hít bã mía, Nghị Quá đã tuyên bố rằng, nếu ai sửa điều 4 Hiến Pháp thì sẽ ám sát liền tót suýt.

Người ta chưa rõ ông sẽ ám sát bằng phương pháp nào ? Dùng súng lục hay rút dao găm ra lui ? Ám sát tức là giết người một cách lén lút chó không bao giờ dám chường cái mặt mặt thô bỉ ra. Những kẻ ám sát thường thường theo rồi con mồi. Nó đi lăm lăm như một con chó ghê ở phía sau đít, chờ cho con mồi vô ý lom khom cúi xuống là nó rút súng ra nổ đoành vài ba phát và sau đó cầm cúi chạy miết, Ám sát là một hành động hèn mạt và ghê tởm chỉ có những đứa phi cầm phi cầm thú mới đúng tay vào.

Dù sao, lời tuyên bố của Nghị Quá cũng khiến cho Cái Bang Trần Văn Tuyên phải đề phòng theo đúng như cái truyền thống quân tử phòng thân, tiểu nhân phòng bị gây. » Vì rằng mới đây, mông sư Tuyên đã khăng khăng đòi sửa điều 4 Hiến Pháp với một lập luận danh thép là cóc có sợ Cộng sản. Cộng sản là cái thá gì mà phải sợ chúng nó ?

Trong những ngày vừa qua, mỗi khi ra phố, mông sư Tuệ thường bắt theo một con chó Berger trông cứ y như là ông Tây dắt chó đi chơi. Hỏi : dắt cho theo để làm chi ? Đáp rằng, dắt chó để phòng ngừa một con chó khác ám sát mình. Lại hỏi : chó đâu có biết ám sát. Lại đáp : chỉ có có chó mới biết cắn trộm, nhưng nếu lại đi cắn trộm vậy thì nên gọi con người ấy là chó.

ĐỪNG CÓ BỐC LỘT LÍNH

Từ lâu rồi, một số anh em binh sĩ tác chiến thuộc Tiểu đoàn 3146 đóng ở nơi tiền đồn heo hút đã ngứa cổ kêu trời hoai hoai về cái sự phân phối khẩu phần cho họ. Trăm lần thì có tới go lần thiếu hụt. Không rõ nguyên nhân vì đâu ? Tại vì thời tiết khí hậu nên thịt và cá múi nó teo bu đi đi chẳng ? Hay giả là đường xá điều kiện nên trong lúc chnyên chờ nó đã bị rơi vãi vung vít đi chẳng ?

Chỉ biết rằng, tại nơi đây, mỗi cá nhân chỉ lãnh được từ 3 tới 5 phân lương khô và tháng nào nhiều nhất là 8 phân. Cơm gạo ăn thì mỗi ngày chưa được đầy một ca.

Vấn đề thứ ba quan trọng nhất và cũng cần thiết nhất. Đó là thức ăn hàng ngày mà cái chính là cá khô. Thực phẩm thì có đủ thứ khô : từ khô cá mồi đến khô lưỡi trâu, khô lù đù, khô cá vồ và khô cá sặc. Năm thì mười họa cũng có khô cá lóc nhưng lại được kèm theo vài con dòi bò lồm ngồm. Có một lần Trung sĩ Châu Dương mang lên khiếu nại mí ông Xếp thì được trả lời rằng :

— Loại này nó như vậy đó em.

Nói có sách sách mách có chứng. Đề nhà nước Saigon có thể nhìn rõ thấy những nỗi cơ cực của anh em binh sĩ đang sống ở nơi đầu sóng ngọn gió, xin kê ra một vài trường hợp thể thâm sau đây :

Trong chu kỳ tiếp tế 4 ngày cho 16 người ăn, ngày 26-10-71, người ta phát cho anh em được một kí lô lạc xường, 2 kí lô khô, mười mấy trái dưa leo, tỏi, bột ngọt và nước mắm.

Trong chu kỳ tiếp tế ngày 21-11-71, cũng từng ấy nhân mạng, người ta phân phát cho một miếng thịt heo nái (gần 1 kí) 2 kí khô cá mồi, mười mấy trái dưa leo, gần một kí đậu đũa, một nhúm tôm khô ớt chanh, tỏi và ba chai nước tương loại nhỏ.

Cái ông Trung sĩ trông coi về tiếp tế chả biết kiểm đầu được cái cân ma tít mà chỉ cân 3 trái dưa leo vừa bằng cườm tay là đủ một kí rồi.

Này, các người anh em tiếp tế. Có bóc lột lính thì cũng một vừa hai phải thôi chó. Nhờ các anh một tí.

CẢM CÚM — SỐ MÙI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẤP THỊT
HÃY UỐNG
RHUMEX

(tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐOI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

196M BYT/CĐP

ĐỀ TÊ phụ trách

VỚI NGƯỜI ĐUI

BƠM THIẾU

Cuộc cách mạng mùa thu chết đã đưa đến những hậu quả rất bất ngờ. Như một thông cáo của Tòa Đô chánh nhắc các chủ cây xăng không nên lo đấng bơm thiếu nhiên liệu cho khách hàng. Các cây xăng vẫn nhất định ăn đầu ăn đuôi vào số nhiên liệu của khách hàng đã được nhà nước ấn định sẵn. Tòa Đô chánh còn cần thận đưa ra một vài thí dụ hùng hồn, như phạt vạ, thu hồi giấy phép hoặc truy tố ra tòa.

Thông cáo của Tòa Đô chánh có lẽ cũng chỉ có ép phê như một câu chuyện giải buồn trong thời buổi cách mạng mùa thu chết. Các chủ cây xăng đọc xong sẽ cười khẩy. Xăng vốn là nhiên liệu lỏng làm sao khách hàng có thể kiểm soát lại được. Còn cái đồng hồ, một khi chủ cây xăng giờ trò ăn gian, cho điều chỉnh lại mấy con số chạy lệch hơn số xăng chảy chậm rãi trong vòi, khách hàng làm sao mà khiếu nại được?

Chủ cây xăng, ngoài tài ăn bớt xăng đạt tới 1 nghệ thuật tinh vi như vừa kể, còn trăm ngàn mưu kế ăn bản nữa. Như một lít xăng super giá 22 đồng pha thêm một số lượng dầu hôi giá 15 đồng. Đem số sai biệt này nhân với cả một bồn xăng, chủ xăng sẽ ăn ngon ơ biết là chừng nào?

Một trong các đặc điểm dễ nhận ra trong cuộc cách mạng mùa thu chết là tính đa nghi của dân chúng. Sự nghi ngờ cũng thật dễ hiểu: Những lời tuyên truyền của nhà nước đem đọ với thực tế mới thấy sự thật quả thật là phũ phàng.

Tòa Đô chánh có vẻ rành về tâm lý tào tháo đó của dân chúng, cho nên bản thông cáo không quên hai chữ rất quan trọng: Tòa ĐC sẽ "kịp thời" áp dụng những biện pháp thích nghi. Tiếc thay, sự "kịp thời" bấy lâu nay thiệt rất muộn màng.

Một số cây xăng đã bơm thiếu từ khuya rồi, nhà nước mới ra một thông cáo, làm ra vẻ cũng làm việc rất khẩn cấp, biết lo cho cái hầu bao của dân chúng càng ngày càng trở nên rỗng tuếch. Nhưng biết đến bao giờ, nhà nước mới thực sự khẩn cấp để khỏi hổ thẹn với lời dọa "kịp thời". Sau khi thông cáo được ban ra, các nhân viên kiểm soát kinh tế có tính biện pháp hiệu quả nào để lùng kiếm mấy cây xăng bê bối ra thẳng tay trừng trị trước để biểu diễn có tính cách thị oai nhất các cây xăng khác nhột mà tự động dẹp đi trò ăn gian bản thủ, sau cũng để lấy tiếng thơm cho Tòa Đô chánh, biết lo tới những vấn đề thực tế trước mặt của dân chúng thú đó.

Như trên đã nói, cuộc cách mạng mùa thu chết đã đưa lại những hậu quả hoàn toàn bất ngờ. Như thí dụ "bơm thiếu" của Tòa Đô chánh, ngay trong đời sống gia đình thâm kín, kể từ khi ông Tổng Ngạc đơn ca bản "Mùa thu đã chết, đã chết rồi, em biết không, hai chúng ta sẽ chẳng còn nhìn nhau nữa" việc "bơm" bỗng sút kém hẳn đi. Dĩ nhiên, bản thông cáo của Tòa đô chánh không dọa sẽ có biện pháp "kịp thời" đối với các sự "bơm thiếu" sau này...

VỚI NGƯỜI ĐIẾC

VƯỜN ĐỊA ĐÀNG

Đồng nghiệp Hòa Bình trong số báo ra ngày 6-12 đã phanh phui những lý kỳ quái đản của vườn địa đàng số thứ.

Vườn địa đàng, theo những lời quảng cáo ban đầu, có vẻ có một lý tưởng giáo dục đảng hoàng, cũng «vị giải trí lành mạnh», bắt chước theo sáng kiến của họa sĩ tài ba quá cố Walt Disney đã lập ra một Disneyland ở bên Hoa kỳ. Tuy vườn địa đàng ở trong khuôn viên số thứ so với Disneyland chỉ vào cỡ tẹp riu, nhưng có còn hơn không các trẻ em Saigon dù sao cũng có một chỗ giải trí trong những ngày nghỉ cuối tuần.

Nhưng có lẽ nằm trong khuôn viên số thứ cho nên vườn địa đàng đã biến dạng rất «khỉ tro» nên «vị xin» một cách thấp kém. Các nhà tổ chức vườn địa đàng của trẻ con thành vườn địa đàng của người lớn. Như «cảnh đồng một lòng chúng ta có chèo», chỉ là, những chiếc thuyền nan chòng chành của những đôi tình nhân. Không biết trẻ con giải trí ở cái khổ nào. Hay một sự giải trí thiệt sớm súa, ngay từ khi mới bắt đầu nằm trong bụng mẹ chẳng?

Cảnh chèo thuyền nên thơ như vừa kể dù sao cũng còn tạm chấp nhận được, chứ việc nhà tổ chức đại nhạc hội Duy Ngọc tinh chuyện kinh tài trong quán nước Vườn địa đàng của trẻ con, bày ra các màn vũ sexy hà tiện lựa là vài vóc e sẽ có một tác dụng phản giáo dục, nếu không muốn nói là gieo và đầu óc trả thơ những ấn tượng rất tai hại. Nhưng trẻ nhỏ vô phúc lạc chân vào quán nước đó, lớn lên cùng lắm chỉ có thể trở nên một nhân tài cỡ các vị đại diện dân «chong chong» hoặc nhà tổ chức đại nhạc hội Duy Ngọc là cùng!

Trong thời buổi hỗn loạn hôn quan như hiện nay, cũng vì một mục đích làm giàu bằng lối múa cười chường, tại sao những nhà «nghệ thuật vị xin» đó không kiếm một nơi chốn nào khác để tổ chức vũ sexy, như đây rầy các «club» Huế Kỳ, «Club» Đại hàn ở rải rác khắp tỉnh Gia Định, cơ sao lại nhè đúng một «Vườn địa đàng» dành cho trẻ con giải trí lành mạnh, bày ra những màn vũ thiếu lành mạnh, chỉ nhằm mục đích khơi động dục vọng nơi con người, để tính tiền theo giá cắt cổ, một chai nước ngọt 500 tí?

Các chủ nhân ông của vườn địa đàng có thể cãi côi: Việc biểu diễn lối ăn lông ở lỗ trong Vườn địa đàng cũng chỉ là điều rất dễ hiểu. Ngày xưa ngày xưa, trong vườn địa đàng, bà E và chàng vũ sexy với ông A dong đó sao? Đồng ý là các ông Vườn địa đàng có thể cãi cừ nhầy như rứa, nhưng để khỏi hổ thẹn vì tội gieo vào đầu óc trẻ con những hình ảnh sexy dơ dáy, tốt hơn hết tấm bảng «Vườn địa đàng dành cho trẻ em» nên sửa lại thành «Giải trí trường Thị nghề».

Tất nhiên với một giải trí trường như vậy, ngoài tài tổ chức vũ sexy của Duy Ngọc, các chị em ta cũng có được đất dụng võ, theo đúng chủ trương tập trung chị em ta vào một hải đảo thần tiên của ông Tổng Phiêu.

Việc vườn địa đàng tổ chức vũ Sexy ngay trong quán nước trước con mắt ngơ ngác của các trẻ em nhà nước có lẽ cũng nên chia sẻ một phần trách nhiệm. Đất số thứ vốn là công sản. Lấy đất công dùng vào những mục đích kiếm xin thấp kém như tổ chức vũ Sexy, chẳng lẽ những người có trách nhiệm đã cho phép mở vườn địa đàng lại cứ ngoảnh mặt làm ngơ sao? ...

VỚI NGƯỜI CẬM

LẠI CHUYỆN GIA NÔ

Gia nô tại Viện Hạ Bộ quả thiệt là lẩn chuyen. Một đồng nghiệp vừa phanh phui thêm một bí mật nữa của phe gia nô dân biểu.

Cuộc bầu cử văn phòng Hạ Viện vừa qua được coi là rập khuôn thành công tháng 10 cũng bầu theo thể thức liên danh và cũng chỉ có một danh sách độc diễn một mình một chợ nắm chắc phần chiến thắng. Nhưng rùi thay Hạ Viện thiếu mất một Trung tâm thông tin tuyển cử. Cho nên mỗi lần có biểu quyết được coi là có liên hệ mật thiết đến hành pháp, các DB phe gia nô lại mở cờ trong bụng. Đầu óc các DB thay vì lo tới các việc ích quốc lợi dân và những điều đi lờ hứa ầu trước cử tri trong cuộc bầu cử vào Viện hạ bộ vào tháng 8 vừa qua, suốt ngày chỉ làm tính nhẩm, đoán mò xem sự biểu quyết có ích lợi cho hành pháp của mình sẽ được họ «trả nước» bao nhiêu tiền?

Theo nguồn tin đăng trên tờ báo như Đề Tê vừa nói ở đoạn trên, mỗi dân biểu chịu ô kê cho con gà nuốt giấy thung có tên Bá Cẩn xí ghê chủ tịch của con gà chết Bá Lương nhà hành pháp lại dúi cho mỗi DB nửa triệu bạc. Trong cuộc độc diễn tại HV vừa qua có 81 dân biểu chịu bầu cho gà hành pháp Bá Cẩn (được viết tắt là BC) thay cho con gà về vườn Bá Lương (viết tắt ? B.L.). Như vậy là ngân sách mất oan cho chiếc ghế chủ tịch của ông Bá Cẩn tới 45 triệu 500 ngàn đồng. Không biết hành pháp cảm ơn ông B.L. ủng hộ ông B.C. là nhằm mục đích gì mà nỡ «chuyện chuyện» ông B.L. từ chiếc ghế rung chường cà rem xuống ngồi ngang hàng với bầy con trẻ? Không có tuổi đời chòng chát, được mãn chức niên trường HV trong hai pháp nhiệm liên tiếp, có lẽ tên tuổi B.C. cũng lắm chỉ được báo chí nhắc nhở tên tuổi trong danh sách những DB chịu biểu quyết có lợi cho TT hay nói khở DB Chí Thiện buồn bán không may bị số đoan lập biên bản tổng giám vào khám Chí Hòa là cùng suốt nhiệm kỳ 4 năm vừa qua, cũng nhờ tuổi già mà Cụ Bá Lương mãn một mạch chức chủ tịch trong 4 liên.

Nguồn tin vừa kể cho hay 81 DB ủng hộ độc diễn của DB Bá Cẩn đã tổ cáo một sự thật chưa sót rất thâm: Các DB mãi mê chạy theo bà công danh, quên mất hết lời hứa cuối khi ra ứng cử vào Viện hạ Bộ. Có nhiều chuyện cười ra nước mắt liên quan đến việc các gia nô rủ nhau bán rế linh hồn dân cử cho hành pháp. Có ông tên D3, lúc còn đi xin từng lá phiếu, suốt ngày chạy pho n phom bằng chiếc xe hai bánh của Nhật, ngay sau khi lọt vào nhà hát tây đã mua ngay chiếc xế Mazda cho vợ con đi dạo phố.

Cho nên, mục đích trước nhất của phe DB gia nô là thỏa hiệp cho ròi để lãnh tiền thưởng dúi phiếu do HP trao tặng l...

